

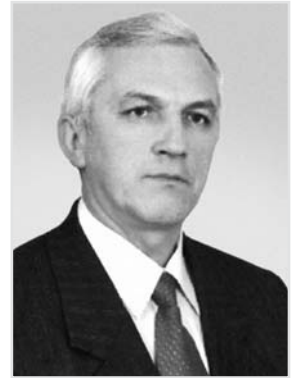
Народився 10 серпня 1952 р. у с. Радча Тисменицького району Івано-Франківської області. В 1971 р. після закінчення Дрогобицького нафтового технікуму працював на геологорозвідувальних та бурових підприємствах Білорусі (ВГО «Белнефтегазразведка») та України (Івано-Франківське УБР). У 1980 р. завершив навчання в ІФНГу, отримавши диплом із відзнакою за спеціальністю «Машини та обладнання нафтових і газових промислів». Здобуваючи освіту, працював інженером-конструктором на Івано-Франківському арматурному заводі.

З 1980 р. Любомир Романишин працював у науково-дослідному секторі ІФНГу та СКТБ «Надра», де пройшов шлях від інженера до провідного конструктора, старшого наукового співробітника та завідувача науково-дослідної лабораторії магнітних систем. Водночас закінчив аспірантуру при інституті. В 1988 р. у МІНХ і ГП ім. акад. І. М. Губкіна захистив кандидатську дисертацію «Підвищення ефективності роботи пристроїв для очищення вибоїв свердловин шляхом удосконалення їх магнітних систем». У 1992 р. перейшов на викладацьку роботу на посаду асистента, а в 1993 р. — доцента кафедри нафтового обладнання ІФНГу, де працює й нині.

Любомир Іванович бере активну участь у навчально-виховному процесі та науковій діяльності вишу. З 1999 р. був заступником декана, а з 2006 р. — деканом механічного факультету ІФНТУНГ, членом вченої та наукової рад університету, головою вченої та наукової рад факультету. У 2012 р. він очолив об'єднаний інститут інженерної механіки цього вишу.

На кафедрі нафтогазового обладнання читає лекції, керує курсовими роботами з фахових дисциплін, а також науково-дослідною роботою студентів, магістерськими роботами, дипломним проектуванням та практиками.

Основний напрям наукової роботи Л. І. Романишина —

Романишин Любомир Іванович

Кандидат технічних наук,
професор, академік УНГА,
фахівець у сфері магнітного
ловильного інструменту

перспективи використання потужних полів постійних магнітів при спорудженні та експлуатації нафтогазових свердловин. За його безпосередньою участю розроблені магнітні ловильні пристрої для очищення свердловини від металевих предметів, які за основними параметрами відповідають світовому рівню. Це дало можливість налагодити серійне виготовлення ловильного інструменту на машинобудівних підприємствах України та Казахстану, а також впроваджувати їх на нафтогазових підприємствах Росії, Чехії, Болгарії.

Автор близько 70 публікацій, із них 48 наукового, а решта — навчально-методичного характеру. Найбільш вагомими науковими працями, підготовленими і виданими у співавторстві, є монографії «Магнітні пристрої для очищення свердловин» та «Мобільні установки для буріння, ремонту і обслуговування свердловин». Нагороджений срібною та двома бронзовими медалями ВДНГ, нагрудними знаками «Винахідник СРСР» і «Відмінник освіти України».

Народився 9 вересня 1947 р. у с. Боремель Демидівського району Рівненської області. У 1967 р. закінчив Дрогобицький нафтовий технікум, а в 1973 р. — Івано-Франківській інститут нафти і газу за спеціальністю «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ».

Трудовий шлях М. Г. Рубаха розпочав у 1967 р. оператором із підземного ремонту свердловин Гнідинцівського НПУ. Надалі був інженером із перекачування нафти, начальником зміни РІДС, старшим інженером цеху, головним інженером і директором контори капітального ремонту свердловин, а протягом 1976–1979 рр. — начальником Лесяківського цеху з видобування нафти і газу, начальником ЦІТС.

У 1981 р. Микола Григорович очолив НГВУ «Чернігівнафтогаз» — одне з провідних нафтовидобувних підприємств України. У 1987 р. був запрошений на посаду головного інженера проєктів, а згодом став заступником головного інженера інституту «УкрдіпроНДінафта». З 1993 р. працював головним спеціалістом відділу з питань паливно-енергетичного комплексу Кабінету Міністрів України.

М. Г. Рубаха є одним з ініціаторів налагодження співпраці з іноземними інвесторами. В 1995 р. він став генеральним директором спільного українсько-американського підприємства «УкрКарпат-ойл».

У 1998 р. його призначили на посаду заступника голови правління НАК «Нафтогаз України», з 1999 до 2013 р. Микола Григорович працював виконавчим директором спільної діяльності ПрАТ «Галс-К» та ПАТ «Укрнафта».

Він активно брав участь у запровадженні перших у світовій практиці третинних методів підвищення нафтовилучення термічним впливом — внутрішньопластовим рухомим вологим осередком горіння (додатково було видобуто майже 350 тис. т

Рубаха Микола Григорович

Гірничий інженер,
фахівець у сфері видобування
нафти і газу, управлінець

нафти з доведенням коефіцієнта нафтовилучення на ділянці до 74%) та розчиненням нафти водою з високими термобаричними параметрами (тиск — 20 МПа, температура — 345°С) на Гнідинцівському родовищі. На другий процес було отримано патенти Великобританії, Канади, Мексики та інших країн.

В останні роки М. Г. Рубаха забезпечує запровадження у межах спільної діяльності буріння свердловин із горизонтальними та похилоспрямованими стовбурами на Гнідинцівському, Качанівському, Малодівичському, Прилуцькому та Південно-Панасівському родовищах для ущільнення їх сітки, завдяки чому вже видобуто понад 300 тис. т додаткової нафти.

Був членом Центральної комісії Мінпаливенерго з питань розробки газових, газоконденсатних, нафтових родовищ та експлуатації підземних сховищ газу.

Є автором десяти друкованих праць.

Микола Григорович нагороджений орденом «Знак Пошани», медаллю «За трудову доблесть».